

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17449

гр. София, 22.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
закрито заседание на 22.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

като разглежда дело номер **9796** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Постъпила е молба от „Мето Интер Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], чрез процесуалния представител, с искане за изменение на разноските, присъдени с постановеното по делото Решение № 11415 от 02.04.2025 г., чрез намаляване на присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Според молителя същото не отговаря на фактическата и правна сложност на делото, като моли да се вземе предвид практиката на СЕС относно присъждането на разноски за юрисконсулт.

Противната страна директор на Дирекция „ОДОП“ С. е представила отговор по реда на чл.248, ал.2 ГПК с искане за оставяне на молбата без уважение.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Претенцията за изменение на решението в частта за разноските е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна по следните съображения:

С решение № 11415 от 02.04.2025 г. по делото предвид изхода на спора, съдът е осъдил жалбоподателя да заплати юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 28 373,85 лв., които е изчислил същото съобразно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът намери молбата за частично основателна, при съобразяване на разрешението, дадено с Решение на СЕС по дело С-438/22.

С приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени

съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да не я приложи. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела C-427/16 и C-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

В практиката на ВАС се приема, че високият материален интерес по делата за обжалване на РА не е определящ за размера на възнаграждението на юрисконсулта /определение № 7572/19.06.2024 г. по адм. д. № 1245/2024 г., определение № 6414/27.05.2024 г. по адм. д. № 10326/2023 г./.

Дължимото по делото възнаграждение е лишено от обезщетителната му функция, т. к. юрисконсултът не е получил възнаграждение, съизмеримо с възнаграждението при представителство от адвокат. Делото не се отличава с фактическа или правна сложност, различаваща се съществено от обичайните дела от този вид. Процесуалното представителство за органа е в обичайния обем по този вид дела. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 Г., I отд. на ВАС; Определение № 12459 от 19.11.2024 г. по адм. дело № 10582/2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 11415/02.04.2025 г., постановено по адм. дело № 9796/2023 г. по описа на Административен съд София – град, следва да се измени в частта за разноските, като се присъди в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 3000/три хиляди/ лв., съобразно указаната в производството по делото защита.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 71-ви състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 11415/02.04.2025 г., постановено по адм. дело № 9796/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „Мето Интер Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Н.“,[жк], [улица], ет. 2, офис 11Б, представлявано от М. А. С. -

Управител, да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3000 лева /три хиляди лева/.
Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия: